

O mărturie reală despre Rai și Iad

Cum m-am întâlnit cu EL,

Aș vrea să vă prezint o întâmplare deosebită din viața mea pe care am trăit-o când eram studentă și în urma căreia viața mea nu a mai fost niciodată aceeași. Această experiență am trăit-o în ultimul meu an de studenție și în urma ei concepția mea despre lume și viață s-a schimbat radical și pentru totdeauna, determinându-mă în final să îl accept pe Dumnezeu și pe Domnul Isus Cristos în viața mea cu toată convingerea. Mai apoi I-am devenit o slujitoare înflăcărată și devotată și L-am urmat cu multă pasiune și devotament tot restul vieții mele. Și iată de ce.

Numele meu este Tatiana și m-am născut înainte de cel de-al doilea război mondial, în anul 1935 în fosta Uniune Sovietică.

Am fost crescută și educată de părinții mei care erau ateii și comuniști, într-un spirit ateist, așa cum era defapt mai toată lumea pe vremea aceea la noi. Nu știam nimic despre Dumnezeu și nici nu aveam vreun interes în a-L cunoaște.

După terminarea Liceului, am devenit studentă la Facultatea de Medicină din Moscova. Schimbând mediul de acasă cu cel din facultate, aici am început să mai aud de la unii din colegii mei vorbindu-se despre Dumnezeu, dar eu am rămas indiferentă și dezinteresată de acest subiect.

Ca studentă, mi-am văzut de viața mea de student și anii de studenție au trecut destul de repede unul după celălalt. Eram în ultimul an de facultate și mai aveam câteva luni până la absolvire. Învățam din greu pentru examenele finale ce le mai aveam de susținut pentru a-mi obține diploma de medic.

Într-una din acele zile, m-am dus la Biblioteca Centrală din oraș ca să studiez și să aprofundez niște subiecte legate de specialitatea mea.

Ajunsă la Bibliotecă, la un moment dat am auzit foarte clar o voce care mi-a vorbit, deși nu era nimeni în jurul meu, și vocea aceasta era atât de clară și de puternică încât lucrul acesta a avut un impact deosebit de puternic asupra mea. Îmi amintesc și acum cuvintele pe care le-am auzit atunci și cred că ele nu mă vor părăsi și nu le voi uita niciodată.

Vocea aceea mi-a spus pe un ton foarte hotărât și autoritar:

“-Nu căuta fericirea pe pământ și nu căuta bogății pe pământ. Nu căuta nimic, căci pământul este blestemat și plin de păcate și de sângele oamenilor nevinovați.”

Eu m-am gândit atunci căci probabil acesta era rezultatul războiului (era vorba de cel de-al doilea război mondial). Și apoi vocea a continuat:

“-Nu, pământul este plin nu de sângele celor care au căzut pe front, ci de sângele acelor care au fost martirizați, chinuiți și omorâți de-a lungul anilor pînă în zilele acestea.”

Atunci eu am întrebat:

-Bine, dar ce legătură am eu cu asta, ce vină am eu de toate aceste lucruri sau de vărsarea sîngelui martirilor ... ? Ce trebuie acum eu să fac...?

Și vocea mi-a răspuns:

“-Pocăiește-te și împacă-te cu Domnul Isus căci vreau să te folosesc în lucrarea Mea de mai departe.”

După această întîmplare, am ajuns acasă foarte speriată și tulburată de ceea ce mi se-ntîmplase. Cum aș putea eu să le spun părinților mei, care pe lîngă faptul că erau atei mai aveau pe deasupra și o poziție înaltă în societate, despre această întîmplare neobișnuită. Cum vor reacționa ei și ce vor zice?

Totuși, m-am hotărât să ascult de ce mi-a spus această voce și să mă pocăiesc ca să devin creștină, deși nu prea știam ce însemna lucrul acesta. Mi-am luat inima în dinți și le-am spus părinților mei ce se întîmplase la Bibliotecă, de vocea pe care am auzit-o acolo, de mesajul pe care l-am primit și de ceea ce mi s-a cerut să fac.

Părinții, foarte surprinși de cele auzite, mi-au propus să mă ducă să consult un medic psihiatru, dar eu am refuzat categoric și le-am spus că mă simțeam foarte bine și că sînt pe deplin sănătoasă așa că nu este nevoie să consult nici un medic.

A doua zi am plecat la facultate și am ieșit de acolo, plimbîndu-mă pe străzile Moscovei, cu gîndul și speranța că voi întîlni pe cineva, poate un om al lui Dumnezeu care să mă ajute sau să îmi spună ce să fac cu privire la situația ciudată în care mă aflam acum, spunînd mereu în gînd că:

"Dacă este vreun om cu frică de Dumnezeu și dacă Dumnezeu există cu adevărat și conduce lumea acasta, atunci să mă întîlnesc acum cu acest om și el să îmi vorbească despre Dumnezeu și să îmi spună ce să fac."

Nu m-am plimbat prea mult pe străzile orașului, cînd la un moment

dat îmi iese în cale un bărbat îmbrăcat foarte elegant, care mă abordează și mă întrebă foarte direct:

-Tu îl cunoști pe Dumnezeu? La care eu i-am răspuns surprinsă:

- Nu.

Apoi bărbatul mă întrebă mai departe:

-Dar vrei să-L cunoști? Eu i-am spus că da și el îmi spune apoi:

-Iată, eu am să-ți spun totul despre Dumnezeu.

Și a început să îmi spună și să îmi istorisească despre cum a fost creată lumea și toate lucrurile din ea, și continua să vorbească de parcă ar fi știut toată Biblia pe de rost, lăsînd impresia că știa chiar mai mult decît era scris în Biblie. La un moment dat, l-am întrebat:

-Bine, dar de unde știi dumneata așa de bine toate lucrurile acestea și le istorisești fără să faci măcar vreo pauză sau întrerupere, și mi le spui de parcă le-ai fi învățat pe de rost?

Și el mi-a răspuns:

-Le cunosc fiindcă m-a trimis Cel de Sus și EL mi-a dat înțelepciunea să cunosc toate aceste lucruri despre care îți vorbesc acum.

Atunci l-am întrebat ce să fac. Și el a spus:

-Iată, eu am să te conduc la un loc ferit și ascuns care este secret. Acolo se adună mai mulți oameni ai lui Dumnezeu și acolo îți voi face cunoștință cu ei și ei îți vor spune ce trebuie să faci mai departe.

La care eu, puțin nedumerită îl întreb:

-Dar de ce nu îmi spui dumneata ce să fac, fiindcă văd că le știi pe toate?

-Nu, acolo o să te învețe ei ce trebuia să faci, îmi răspunse bărbatul.

Am plecat apoi împreună cu acest bărbat pînă la o casuță mică aflată la periferie unde am intrat și unde am găsit cîțiva oameni bătrîni care se rugau. Bărbatul care mă însoțea a intrat și el cu mine.

Cînd am intrat înăuntru, toți care erau de față s-au uitat la noi puțin nedumeriți, crezînd că sîntem soț și soție. Bărbatul care era cu mine era îmbrăcat foarte elegant, și după ce a închis ușa a spus:

-Iată, v-am adus un suflet la mîntuire. Acum voi să o prelucrați și să îi spuneți tot ce trebuie să facă iar după aceea să îi faceți și botezul în apă, dar să nu o țineți mai mult de 3 zile pînă la botez.

După ce le-a spus aceste lucruri, bărbatul a dispărut pur și simplu dintre noi. Nu a ieșit pe ușă pentru că ușa era închisă și el nu a deschis-o iar geamurile încăperii erau și ele închise.

Toți care eram de față am rămas șocați de ceea ce tocmai am văzut, afit oamenii aceia bătrîni cît și eu, și pe toți ne-a apucat o groază și o spaimă de nedescris. Ne întrebam cu toții: ”-Doamne, dar asta ce-a fost?”

Am văzut cu toții că ușa nu s-a deschis și că bărbatul pur și simplu a dispărut din mijlocul nostru de parcă s-ar fi evaporat instantaneu.

Toți am căzut în genunchi cu fața la pământ și am început să ne rugăm și să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru acest sol al Său pe care l-a trimis.

După aceea, cei care erau acolo mi-au vorbit și mi-au explicat multe lucruri din Biblie. Eu însă știam deja foarte multe lucruri din Biblie de la acest bărbat pe care îl întâlneam și de care aveam acum cu toții convingerea că era un înger trimis de Dumnezeu.

Eu niciodată nu citisem Biblia și nici nu am ținut vreodată o Biblie în mână, dar spuneam și știam acum multe lucruri de profunzime din ea. Apoi bătrânii aceștia mi-au spus:

-Iată, mâine vom organiza și îți vom face botezul.

În ziua următoare nu am mai plecat la facultate. M-am dus acasă, mi-am pregătit lucrurile pe care mi le-au spus bătrânii să mi le pregătesc și m-am întors la ei unde am primit botezul.

După botez, m-am întors acasă și le-am spus părinților mei că m-am botezat și că eu am devenit de acum creștină și nu voi mai merge la facultate. Le-am spus că nu mă interesează să știu mai mult, la care părinții mei au fost foarte indignați. Au insistat foarte mult să îmi termin studiile, mai ales că aveam puțin până la absolvire. Apoi, m-au întrebat:

-De ce nu vrei să îți termini școala? La care eu le-am răspuns că nu am nevoie de mai multă școală, că atâta cât cunosc îmi este de ajuns și că eu vreau de acum să îl urmez pe Dumnezeu. Atunci, ei foarte furioși, mi-au spus:

-Bine, dacă așa vrei du-te unde știi de la noi, să ne părăsești și să uiți de noi și de locul acesta unde ai crescut și unde ai fost până în ziua de azi.

Atunci mi-am luat cu mine niște haine și am plecat de la ei. Dar încotro s-o apuc acum și unde să plec? Neștiind încotro să mă îndrept, am plecat din nou la aceeași casuță unde erau bătrânii aceia. Acolo ei mi-au aranjat unde să dorm și mi-au pregătit tot ce aveam nevoie. Am găsit și de lucru la un spital de noapte unde am început deja să lucrez.

Mai târziu, m-am căsătorit și am locuit împreună cu soțul meu care era și el creștin, la periferia orașului în Moscova. După căsătorie am născut 3 copii. La scurt timp, după câteva zile de la nașterea celui de-al patrulea copil, într-o zi m-am dus la un magazin să cumpăr de mâncare pentru familie și pentru micuțul meu nou născut. Am încercat să traversez strada, și în timpul acesta m-a lovit o mașină care mă aruncă la pământ, accidentându-mă foarte grav. În urma impactului am căzut la pământ ca moartă și am rămas fără cunoștință.

În timpul acesta, eu simt cum ies din corpul meu fizic și imediat după aceea, îl văd iar pe bărbatul acela care îmi vorbise pe stradă despre Dumnezeu cu câțiva ani în urmă, dar care de data aceasta el era îmbrăcat în haine albe. Era același înger pe care mi-l trimisese iar Dumnezeu.

El m-a luat și apucându-mă de mână, m-a ridicat sus. Eu stăteam acuma cu el și mă uitam la corpul meu care zăcea întins pe jos, auzindu-i în tot acest timp pe toți cei aflați la fața locului tot ce vorbeau între ei. Între timp a venit și miliția care a început să facă fotografiile la locul unde avusese loc accidentul. Între timp a apărut și mașina salvării cu medicii de la prim ajutor.

Aceștia, după ce m-au văzut și au evaluat situația în care eram, s-au uitat neputincioși la corpul meu și m-au băgat în salvare.

Eu, în tot acest timp, priveam cu îngerul de lângă mine la ce se întâmpla și voiam să strig:

"-Nu vă mai chinuiți cu trupul acela și nu învinovați pe nimeni, căci eu nu sînt moartă, sînt vie. Iată-mă, sînt aici!"

Dar îngerul mi-a interzis să le vorbesc, spunându-mi:

-Eu îngăduiesc ca tu să vezi totul, dar tu nu trebuie să le vorbești pentru că ei sînt foarte slabi. Ei nu vor rezista și nu vor înțelege când te vor auzi, și la azul cuvintelor tale vor fi foarte tulburați.

Apoi medicii mi-au luat trupul, l-au pus în mașina salvării și au plecat spre spitalul de urgență. Îngerul mă ținea de mână și am plecat împreună cu el, plutind prin aer deasupra mașinii salvării, până am ajuns la spital. Acolo m-au scos din salvare, m-au dus în sala de operație și mi-au pus repede corpul pe masa de operație începînd să mă pregătească pentru operație. Imediat a venit și medicul șef, care după ce a evaluat și el situația, a spus dezamăgit:

-Nu mai facem nici o operație căci este deja moartă. Nu mai dă nici un semn de viață.

În timpul acesta îngerul mi-a spus:

-Lasă-i pe ei să facă ceea ce știu căci eu mă voi întoarce și dacă va trebui, voi lua unele măsuri de urgență și voi rezolva eu problema cu trupul tău.

Și apoi a continuat:

-Acum tu vei pleca cu mine să vezi niște lucruri mari și deosebite, pentru ca apoi să le spui și la alții când te vei întoarce înapoi pe Pământ.

Și puțin curioasă, l-am întrebat:

-Dar trebuie să mă mai reîntorc pe Pământ?

La care el a răspuns:

-Să vedem ce hotărîre va fi luată de sus.

După aceea, îngerul împreună cu mine am început să zburăm în sus, îndreptîndu-ne spre cer și ridicîndu-ne spre stele cu o viteză uimitoare. În acest timp, el începe să îmi vorbească și să îmi spună:

-Viața ta de creștin a fost o viață plină de rîvnă. Tu ai făcut multe lucruri, dar să vedem ce este scris din tot ce ai lucrat tu pe pămînt.

Și deodată, în depărtare se zărește o luminiță mică ca o stea strălucitoare. Atunci îngerul îmi spune:

-Vezi tu steaua aceea sus? Și eu am zis:

-Da. Vai ce departe este! La care el îmi spune:

-Da, după măsurile voastre pămîntești sînt miliarde și miliarde de kilometri, dar după măsurile noastre cerești, este o distanță neînsemnată, o nimica toată.

Și continuam să zburăm cu o viteză fantastică, cînd la un moment dat am ajuns la steaua aceea care arăta ca o luminiță, dar pe care o vedeam acum ca o planetă mare și deosebit de frumoasă. Mergînd mai departe, am văzut deodată un oraș foarte mare și foarte frumos care avea porți la intrare. Am intrat pe porțile lui, dar la intrare erau niște îngeri care stăteau la porți. Aceste porți păreau că sînt de fier și erau deosebit de frumoase, aproape imposibil de descris în cuvînte, și deodată văd că în fața mea de departe venea pe străzile orașului o lumină care strălucea foarte intens, strălucirea ei depășind în întinșitate pe cea a soarelui, soarele pîrînd o mică scînteie în comparație cu strălucirea acestei flăcări ce venea înspre mine. Pe măsură ce flacăra aceasta se apropia tot mai mult de mine, eu tremuram tot mai tare și simțeam cum mă trece o senzație de frică și de groază.

În timp ce flacăra se apropia tot mai tare de mine, aceasta prindea tot mai mult contur schimbîndu-și mereu culorile, și deodată din flacăra aceea apare ... Domnul Isus. Eu nu îl văzusem niciodată pînă atunci pe Domnul Isus, dar totuși atunci cînd L-am văzut, L-am cunoscut numaidecît.

El mi s-a adresat cu o voce blîndă, dar nu mi-a spus pe nume, Tatiana.

A spus un alt nume. La care eu am zis:

-Nu eu sînt aceea Doamne. Eu sînt Tatiana.

Și EL mi-a răspuns:

-Nu, numele Tatiana l-a purtat trupul tău pe Pămînt, dar duhul tău poartă un alt nume pe care Eu l-am pus cînd m-am înălțat de la Calvar.

Am vrut atunci să memorez acel nume, dar nu am putut pentru că nu

mi-a fost îngăduit. Apoi Domnul Isus mi-a spus:

-Iată, tu ai ajuns aicea sus și slujitorul Meu care este acuma cu tine îți va arăta lucruri mari și importante. Vei vedea lucruri deosebite. Vei vedea ceea ce nu ai putut să auzi sau să vezi vreodată pe Pămînt, dar toate Eu am să ți le pun în minte în ordine să le memorezi, ca atunci cînd vei merge iar jos pe Pămînt să le răspîndești și să le faci cunoscute în toată lumea printre popoare, dar mai ales printre creștini pentru ca ei să le cunoască.

Și atunci am zis:

-Doamne, Domnul meu, n-aș putea să rămîn eu aici și să plece în schimb acest înger? El ar putea face o lucrare mult mai mare decît o pot eu ca femeie. Și după cum știi și îmi amintesc, trupul meu de jos de pe Pămînt este accidentat. Este mort și fără viață.

Atunci Domnul Isus mi-a spus:

- Da, dar tu nu poți să rămîi aici în această Împărăție pentru că tu ești goală.

M-am uitat atunci la mine și am văzut că eram îmbrăcată într-o haină albă ce avea mînele largi și lungi prin care nu mi se vedea trupul, și am zis:

- Doamne, dar uite că eu am această haină așa de frumoasă cum nu am mai avut niciodată. Această haină nu este haina mea?

Și Isus mi-a răspuns:

-Nu. Tu nu ai înțeles de care haină și de ce golicuine vorbesc Eu. Duhul tău nu are roade ca să rodească în această Împărăție. În Împărăția aceasta de Sus

Eu aduc numai acele suflete omenești care pot să rodească aici.

Și atunci am zis:

-Doamne, dar eu am lucrat atît de mult pe Pămînt! Îmi amintesc că de cînd m-am pocăit și pînă cînd am avut accidentul acesta, am avut copii și multe probleme. Nu am lipsit niciodată de la Biserică, nici Duminica. Seara sau noaptea, mă duceam pe furiș și citeam zilnic Biblia. Mă rugam și dădeam și bani la biserică cînd se adunau pentru cheltuieli sau pentru săraci și văduve. Am ajutat și săraci.

Domnul Isus a chemat atunci un înger care a venit cu o carte mare pe care a deschis-o și îngerul a început să răsfoiască prin ea, spunînd:

- Uite că aici este scris mai mult decît îți amintești tu. Nimic nu a scăpat din ceea ce tu ai făcut, dar vreau să îți spun un lucru, tu ai umblat la Biserică nu pentru ca să primești mîntuirea. Numărul prezențelor tale în Biserică nu înseamnă și mîntuire. Tu ai umblat la Biserică ca să ascuți

cuvîntul Meu, să cunoști mai mult despre învățăturile biblice și să cunoști mai multe despre Mine și despre viața de dincolo de mormînt. Și într-adevăr tu te-ai îmbogățit nespun de mult în lucrurile acestea. Ai cîntat cîntece frumoase de laudă despre Mine, este adevărat. Asta a fost slujba ta acolo. Ai dat și bani, iată și suma de bani pe care ai dat-o. Ai postite 300 de zile.

Nu îmi amintesc exact cîte zile mi-a spus îngerul atunci, dar am înțeles că tot ceea ce am făcut în viață pe Pămînt, era scris în cartea aceea.

Apoi Domnul Isus, mi-a spus:

-Iată, îți fixează în mintea și memoria ta toate aceste lucruri.

Am rămas foarte mirată că mi-am amintit atunci toate aceste detalii și le-am memorat. Apoi Domnul Isus a chemat un alt înger, mai puternic și mai frumos, ce avea și aripi. Acesta a venit din depărtare în zbor, și a stat în partea dreaptă lîngă Domnul Isus și apoi a deschis o altă carte și a spus:

-Tu trebuia să postești 500 de zile pînă azi, dar ai postit doar 300. Ai primit multe binecuvîntări și unele binecuvîntări în bani din care tu a trebuit să dai atîția bani părții cerești și atîția bani părții pămîntești la cei nenorociți, dar tu nu ai dat nici un sfert din suma care trebuia să o dai. Tu a trebuit să vestești evanghelia, ai fost pregătită să vestești evanghelia la un număr de persoane, dar din gura ta, la nici un sfert din ei tu nu le-ai vestit-o și ei n-au auzit-o. Ar fi trebuit să mergi la spital căci acolo erau suflete care strigau după ajutor și spuneau că dacă Eu sînt cu adevărat, să meargă cineva să le spună. Și Eu ți-am pus de multe ori în gînd lucrurile acestea, dar tu ai spus că:

”Eu sînt femeie. Să plece alții să le vestească că eu nu am timp să plec, eu am familie și copii și e destul că mă rog pentru ei.”

Și îngerul a continuat să îmi spună toate lucrurile pe care eu trebuia să le fac și nu le-am făcut.

Atunci am lăsat capul în jos și am început să plîng. Și Domnul Isus mi-a spus:

-De ce plîngi? Și eu am spus:

-Am înțeles că am pierdut mîntuirea și voi vedea cerul doar pentru o clipă și apoi voi merge în iad. Dar El a spus:

-Nu, tu nu ai pierdut mîntuirea pînă în clipa de azi, dar vreau să te întorci înapoi pe Pămînt. Îți voi trimite solul Meu să-ți repare trupul și să-ți facă toate operațiile. Îngerii din cer le vor face prin mîinile medicilor, iar mijlocul trupului tău îl vor reface ei direct, fără intervenția doctorilor pentru ca să îți dau șansa și timpul să împlinești aceste lucruri pe care nu

le-ai făcut.

Să spui aceste lucruri cînd te întorci pe Pămînt la toți creștinii și la toți oamenii care vor să îl cunoască pe Dumnezeu și să ajungă în Rai, oriunde te vei duce, pentru ca ei să se trezească. Dacă nu își vor îndeplini datoria sfîntă față de lucrurile pe care Eu le-am lăsat, cu nici un chip ei nu vor ajunge aici unde ești și tu acum. Te-am adus aici în vizită doar ca tu să vezi o părticică din Împărăția Mea. La mulți li se pare că este simplu să ajungă în Împărăția de Sus și ei cred că dacă dau un ban sau se duc la Biserica duminică dimineața și seara, și în cursul săptămîinii, ei sînt mîntuiți?

Departate de a ajunge acești oameni în Împărăția aceasta. Ei trebuie să lucreze zilnic în via Mea și să aducă rod. Ei nu au roade, ei sînt numai niște mlădițe uscate. Unii din ei mai au puțină vlagă și Eu mereu doresc să îi întăresc să aducă roade.

Binecuvîntările pe care Eu le primesc de la Tatăl Meu vi le dau vouă. Ele toate se înregistrează în cer și se spune partea pe care voi trebuie să o întoarceți cerului și partea dată pentru cei de jos, în numele Meu. Prin aceasta se glorifică numele Meu. Cu aceasta se stabilește locul fiecăruia în Împărăția de Sus și prin aceasta vei putea și tu și toți cei care vor să ajungă sus să își cîștige meritul de a fi și de a rămîne aici. Da, știu că ți-ai făcut multe planuri pe Pămînt. Ți-ai pus în gînd să ai casa ta, ți-ai dorit să ai copilași sănătoși și soțul tău să aibă de lucru. Eu am știut gîndurile tale, am ascultat și ți-am dat de toate, dar tu nu te-ai gîndit niciodată cum să administrezi binecuvîntările Mele.

Iată, am vrut să îți arat ce înseamnă să nu faci voia Mea! Casa ta a rămas jos, copiii și soțul ți-au rămas și ei, iar trupul tău zace neînsuflețit și tu ești aici fără dreptul de a rămîne în Împărăția aceasta. Acum gîndește-te, ce ai făcut tu cu toate binecuvîntările Mele? Iată cît de rău le-ai administrat.

Atunci am început din nou să plîng și am spus:

-Domnul meu, Mîntuitorul meu, dar Tu știi că din gura mea nu au ieșit cuvinte stricate și eu am răbdat și am suferit totul.

Și El a spus:

-Este adevărat, dar tu niciodată nu ai dat partea cuvenită pentru cer. Eu am lăsat cerul și am venit pe Pămînt și am dat ce a fost mai scump de la Tatăl Meu, VIAȚA MEA, dar tu nu ai vrut să dai din binecuvîntările care ți le-am dat Eu și-mi aparțineau Mie, nu ție.

Ai uitat și le-ai pus în folosul tău, și le-ai administrat așa încît tu să te desfeți în binecuvîntările Mele, pe cînd în jurul tău erau atîția

care strigau și aveau nevoie de pâine, de haine, de cuvinte de mângâiere, de salvare, de rugăciune, de susținere și de ridicare, și toate aceste lucruri tu nu le-ai făcut.

Am început să plîng iar, și am spus:

-Dar acum ce pot să fac? Nu mai pot da timpul înapoi și nici nu mai am aceiași vîrstă. Oricîte binecuvîntări aș primi acum, le-aș da pe toate mai departe, nu mi-aș opri mie nici una, ca să mă mai pot reabilita în fața Ta.

Atunci Domnul Isus mi-a spus:

-Asta nu se poate, te vei întoarce înapoi pe Pămînt, dar înainte vei pleca și vei mai trece și printr-o altă împărăție ca să-ți dai seama de lucrurile acestea, căci tot ce se vorbește și este scris în Biblie este ADEVĂRAT. Foarte mulți se înșeală. Să le spui cînd vei ajunge jos, căci ei cred că dacă s-au botezat în apă și merg la Biserică, dacă se roagă și mai dau un ban pe la biserică sau la săraci, ei sînt mîntuiți.

Solul Meu o să te ducă să îți arate unde sînt acești oameni. Te-am adus aici ca tu să vezi toate aceste lucruri căci Am văzut că în tine este ceva mai mult decît este în ei. Am hotărît să te aduc la porțile Împărăției Mele și să te las să treci dincolo de aceste porți, pentru ca Eu să îți vorbesc față în față despre toate aceste lucruri.

La un moment dat, Domnul Isus a ridicat mîna dreaptă în sus, și îngerul cu cartea aceea a dispărut, apoi a apărut un grup de îngeri care a început să-mi spună toate lucrurile pe care le-am făcut în fiecare zi.

Vă dați seama cît de surprinsă am fost atunci cînd ei mi-au numărat și cîte cuvinte am rostit, cîte lucruri am făcut, cîte gînduri am avut. Totul mi-au scos la iveală. Absolut nimic nu se putea ascunde sau trece cu vederea.

Apoi un alt înger, a adus un cîntar și a pus totul pe cîntar. Și Domnul Isus mi-a spus:

-Acuma alege! Dacă la dreapta va fi mai mult, vei fi în partea dreaptă, adică aici în Împărăția Mea de Sus. Dacă la stînga va fi mai mult, vei fi în Împărăția de Jos.

Eu am început să plîng cînd am văzut că în partea stîngă era un pic mai mult, și am zis:”Dar cum se poate? Eu m-am socotit o femeie temătoare de Dumnezeu și toți din jurul meu spuneau despre mine că eu sînt sfîntă, și mă luau ca exemplu în îmbrăcămintea mea, în vorbirea și în umblarea mea.”

Și Domnul Isus mi-a spus:

-Da, lucrurile acestea le-ai făcut cu adevărat. Le-am pus pe cîntar pe toate, dar nu au avut o valoare prea mare căci tu nu ai nici un snop.

Tu n-ai făcut ceea ce ar fi trebuit să faci și binecuvîntările Mele le-ai administrat în mod egoist pentru profitul tău. EU ți-am dat de multe ori mai mult decît trebuia să îți dau, și tu trebuia să înțelegi că nu ți-am dat pentru că tu meritai, ți-am dat pentru ca tu să ai de unde să dai și la alții. Cu cît îți dădeam mai mult, cu atît tu dădeai mai puțin, și cu cît tu aveai mai mult, cu atît mai rău administrai ce primeai, lăsîndu-ți ție mai mult.

Atunci un alt înger din mulțimea de îngeri mi-a spus:

-În anul cutare după război aveai numai pâine și apă în casă și abia puteai să-ți cumperi un litru de lapte pentru copii și erai mulțumită și fericită. După ce Tatăl Ceresc a început să-ți dea prin Domnul Isus binecuvîntări, tu ți-ai făcut casă și ți-ai luat mașină pentru soț. De ce ai făcut lucrurile acestea? Te-ai folosit de lucrurile cerești pentru viața de jos și ele toate acolo vor rămîne

Atunci am început iar să plîng și am spus:

-Atunci nu știu cine va ajunge în cer.

Și Domnul Isus a spus:

-Sînt foarte puțini care vor ajunge aici, iar unii e posibil să ajungă la judecată, dar la judecată se va pune totul pe cîntar cum s-a pus și la tine.

După aceea Domnul Isus a dispărut și eu am rămas cu îngerul care se uita la mine. Și imediat după aceea îmi spune:

-Trebuie să mergem, că așa a spus Stăpînul să te duc să vezi și o altă împărăție. Eu mă gîndeam pe drum că oare la ce împărăție vom merge acum, dar îngerul care îmi citea și cunoștea gîndurile, mi-a spus:

-Te gîndești acum la ce împărăție am să te duc. Ai să o vezi, nu te frămînta și nu te gîndi la asta.

Mergeam cu el și pășeam prin atmosfera aceea pe care nici nu știu cum să o descriu, dar ce era interesant era că deodată a apărut în fața noastră un rîu cu apă curgătoare și am început să calc pe apa aceea în urma îngerului. Acolo unde călcam apa devenea tare. Dacă călcam eu întîi în apă, mă scufundam, dar dacă călca întîi îngerul și eu în urma lui după el, mergeam pe apă ca pe ceva tare.

M-am mirat și mi-am dat atunci seama cît de mare și cît de necuprinsă este puterea lui Dumnezeu pe care noi abia dacă o putem înțelege.

Și pe măsură ce mergeam înainte, în depărtare se vedeau drumuri.

Am ajuns la un moment dat într-un loc pe care nu l-am mai văzut pînă atunci.

Mi-am dat seama că acum intram și pășeam deja în cealaltă împărăție de care îmi vorbise Domnul Isus. Pe măsură ce ne apropiam tot mai mult de ea, se auzeau de departe strigăte și țipete disperate, lacrimi și o durere jalnică și sfîșietoare se simțea pretutindeni. Nu știam ce se petrece, dar bănuiam că acum ne apropiam de împărăția iadului, așa că i-am spus îngerului:

-Se poate să nu mergem acolo pentru că eu nu pot. Eu sînt o fire calmă și liniștită de felul meu. Eu nu m-am certat niciodată nici cu copiii mei și nici cu soțul meu, și nu mi-a plăcut niciodată gălăgia, durerile și plînsul, dar ceea ce se aude de-acolo..., nu știu, n-aș vrea să merg.

Și îngerul a spus:

-Trebuie să te duc pentru că așa a spus Domnul Isus.

Apoi îngerul a plecat înainte și la un moment dat a ajuns la niște porți de fier. Când a ajuns lîngă ele, din spatele lor au ieșit niște îngeri puternici îmbrăcați ca militarii, purtînd pe ei niște haine negre cu nasturi mari și galbeni de culoare aurie și țineau în mîna săbii. Când l-au văzut pe îngerul Domnului Isus care era cu mine, au deschis porțile și au căzut jos la pămînt în fața lui. Atunci îngerul mi-a spus:

-Cînd apar eu aici, nimeni nu mai are putere.

Am intrat înăuntru, trecînd dincolo de acele porți, și i-am spus îngerului:

-Vai, dar eu nu pot să văd așa ceva. Și îngerul a spus:

-De ce? La care, spre surprinderea mea după ce am văzut acolo pe unii care se aflau, i-am spus:

-Dar uitate, eu îi cunosc pe unii de aici. Acesta a fost cu mine în biserică. Pe sora aceasta o cunosc, pe fratele acesta îl cunosc și pe el. El a fost pastorul nostru cîțiva ani de zile. Pe aceștia îi cunosc. Cum de au ajuns ei aici?

Erau așa de chinuți acolo și cînd m-au văzut, au zis:

-Cum de ai ajuns și tu aici? Parcă tu erai mai temătoare de Dumnezeu, mai înfrînată. Noi am fost mai libertini, și uite că am ajuns aici cu toții acum.

M-am uitat la ei și i-am întrebat:

-Ce faceți voi aici? Atunci îngerul mi-a spus:

-Vorbește tot ce vrei să vorbești, nu-ți fie frică! Întreabă tot ce vrei să întrebi.

Atunci i-am întrebat din nou:

-Ce faceți aici? Și ei mi-au răspuns:

-Ne-au adus aici și așa după cum poți să vezi, sîntem chinuți tot timpul. Avem rar cîte o pauză. Demonii de aici ne pun într-o vană mare și toarnă

peste noi un fel de apă ca o flacără de foc care ne arde de simțim că ne topim. Apoi forțați de demoni, ne deschid gura și ne toarnă în gură cu o pîlnie, apă cu flăcări că ne iese foc pe urechi, pe nas, pe gură și pe ochi. Dacă am avea aici măcar un strop de apă am putea stinge focul acesta care ne arde și ne chinuie cumplit și ne-ar mai potoli setea și arsurile ce le avem. Nu știm exact cît vom sta aici. Unii din noi știm, alții nu.

Și cum îi priveam cu îngerul care mă însoțea, la un moment dat apare în fața noastră o clădire mare. Pe Pămînt nu sînt clădiri așa de mari. Am intrat amîndoi în această clădire și ne-am dus pe coridorul ei. Acolo s-a deschis o poartă și dincolo de această poartă era locașul ... Șarpelui cel bătrîn, al Diavolului ce ședea pe un tron de flăcări de foc, cu o cunună de flori roșii pe cap, ținînd în mîna o furcă cu trei coarne de culoare galbenă aurie, și cînd a lovit cu ea în podea, au ieșit scînteii. Atunci au sărit toți slujitorii lui și au venit și nimeni nu vorbea în fața lui. Deodată, diavolul a spus:

-Aceștia toți au fost odată creștini și nu au făcut voia Celui Înviat. Chinuți-i acum, că pînă la judecată ei sînt ai noștri, iar după judecată nu se știe ai cui vor fi. Vor fi ai noștri sau nu încă nu știm.

Atunci am înțeles cu durere că ei vor sta în acest loc teribil și îngrozitor pînă la judecată, și l-am întrebat pe înger:

-Cînd va fi judecata? E imposibil să fie curînd? am zis eu, și îngerul a spus:

-Nu, ziua judecării e stabilită la sfîrșitul miei de ani a Împărăției lui Dumnezeu a Domnului Isus pe Pămînt.

Și mi-am dat seama că pînă la împlinirea celor o mie de ani era încă mult, așa că ei trebuiau încă mult timp să mai sufere în acel loc îngrozitor.

Apoi îngerul mi-a spus:

-Da, ei suferă aici. Unii suferă de o mie de ani, dar sînt alții care suferă de mai mult de o mie, sînt dintre ei care sînt chiar doua mii de ani. Ei trebuie să sufere aici pînă la ziua judecării, iar atunci se va hotărî soarta lor. Nu se știe ce va fi cu ei după aceea.

-Dar cum au putut ei greși de au ajuns aici? l-am întrebat pe înger.

Și el mi-a răspuns:

- Foarte simplu. Iată, ne vom duce acum și vei întîlni pe unul din ei.

Tu nu îl cunoști și nici el nu te cunoaște, dar el o să-ți spună totul despre el în prezența mea și va recunoaște totul.

Și îngerul s-a dus și a stat de vorbă cu sufletul acela și acesta i-a spus tot răul pe care l-a făcut cînd era în viață și a trăit pe pămînt.

Printre altele i-a spus cum el iubea cearta, cum îi plăcea să-i vorbească pe alții de rău și cum la el asta era o mîngîiere și o bucurie. Îi plăcea să-i critice și să-i blameze pe toți. A iubit banii și averile și a început să se ridice și să prospere. Îi plăcea să fie onorat și să-și dea importanță. A spus toate aceste lucruri și le-a recunoscut singur în fața îngerului, spunîndu-i că: "Da, sînt adevărate." Apoi îngerul a continuat:

-Aceste patimi au apărut la el după 5 sau 6 ani de pocăință și el este încărcat acum de ele. El nu și-a mărturisit niciodată păcatele sale în fața lui Dumnezeu, nu le-a plîns și nu s-a căit de ele. Nu s-a lăsat de ele și de aceea el nu poate să vină în Împărăția de Sus căci el nu este pregătit, iar cînd va fi judecata i se va pune pe cîntar tot ce a făcut, și lucrurile bune, rugăciunile, lacrimile, milosteniile, ajutorul dat săracilor și văduvelor, pe cei pe care i-a mîngîiat și tot ceea ce a făcut și vorbit, dar se vor pune pe cîntar și toate lucrurile și faptele rele pe care le-a făcut.

La judecată se va vedea și se va ști absolut tot ce a făcut fiecare suflet pe Pămînt, dacă ceea ce a făcut a făcut prin credință și dragoste sau nu.

Poate iubirea lui Dumnezeu îi va reabilita pe unii dintre ei, dar pe asta nu se poate miza. Aceștia niciodată nu vor ajunge în cetatea Împărăției de Sus, în orașul Cel de Sus, în veșnicii unde locuiește Domnul Isus. Aceștia vor fi în altă parte a universului, vor fi în alt loc stabiliți și vor avea alt destin, altă veșnicie cu alte legi, cu alte forme de conviețuire, etc. .

Apoi, ne-am dus cu îngerul care mă însoțea mai departe, dar eu i-am spus atunci că nu vreau să merg și să intru mai departe în această împărăție căci mi-e groază și nu pot suporta să îi văd pe cei care sînt chinuți acolo.

Dar el a spus:

-Nu se poate, așa am ordinul de sus și asta mi s-a ordonat să fac.

Și am continuat atunci să mergem mai departe și mai adînc, și am văzut tot felul de lucruri îngrozitoare. Dar cel mai groaznic lucru a fost cînd am trecut dincolo de un perete mare și negru de fier turnat, de 10 metri grosime, și cînd l-am văzut m-am mirat foarte mult cum au putut să-l construiască, iar la capăt era o ușă care scîrțîia puternic. La un moment dat ușa aceasta s-a deschis și am intrat pe ea și acolo i-am văzut pe atei, pe comuniști și pe toți cei care l-au hulit și l-au respins pe Dumnezeu și pe Domnul Isus, cu toții erau aici.

Pe mulți dintre cei ce erau aici i-am cunoscut. Printre ei au fost și cei ce m-au învățat pe mine la școală, și spre marea mea durere, i-am văzut aici și pe părinții mei.

Chinul care era aici nu se putea compara cu chinul pe care l-am văzut

acolo unde erau cei care au fost odată creștini. Aici unde eram acum, chinul era mult mai mare și mai cumplit și mult mai greu de suportat.

Aici era plin de toate animalele și fiarele cîmpului, tîrîtoare și șerpi care îi mușcau. Tigrii se năpusteau asupra lor și rupeau din ei, dar carnea lor se puneau înapoi la loc, și ei erau cuprinși atunci de o durere groaznică.

Gemetele și țipetele sînt aici tot timpul, fără întrerupere. Este o grozăvie de nedescris să îi vezi în chinurile și suferințele în care se zbat aici neîncetat.

Cînd au privit cu ochii spre mine m-au recunoscut, și unul dintre ei a zis și m-a strigat pe nume:

- Ferice de tine că ai lăsat totul pe Pămînt și l-ai urmat pe Domnul Isus, căci noi care sîntem acum aici nu mai avem nici o șansă și nici o speranță.

În timpul acesta, am început să plîng. Și bieții de ei credeau că eu plîngeam de mila lor, dar eu plîngeam defapt gîndindu-mă la mine și la starea mea, pentru că deși eram mai bună decît ei, totuși nu aveam dreptul să rămîn în Împărăția de Sus a Domnului Isus.

Am rămas deosebit de impresionată și de marcată după ce am văzut toate chinurile și suferințele de aici, de felul cum suferă oamenii care nu îl cunosc și nu îl acceptă pe Dumnezeu, cum suferă creștinii care au făcut păcate și au acceptat să ducă o viață urîtă în ochii lui Dumnezeu, cum suferă cei care nu au acceptat călăuzirea Duhului Sfînt în viața și în faptele lor, ci s-au călăuzit ei pe ei înșiși, devenind astfel niște atei religioși.

Este îngrozitor să vezi toate aceste lucruri și multe, multe alte lucruri și scene pe care le-am mai văzut în această călătorie și pe care îmi este aproape imposibil să le descriu în cuvinte omenești.

Atît Împărăția de Sus a Domnului Isus cît și Împărăția Diavolului întrec cu mult imaginația oricărui om de pe Pămînt, și este de cele mai multe ori imposibil să le descrii prin cuvinte omenești.

După ce am ieșit afară din acest loc și am părăsit împărăția întunericului împreună cu îngerul care mă însoțea, am revenit amîndoi înapoi pe Pămînt. Am trecut prin atmosfera Pămîntului, și m-am văzut la un moment dat deasupra orașului meu natal. Totul părea posomorît. Înainte să plec în această călătorie, orașul mi se părea frumos, dar acum clădirile păreau posomorîte și orașul era întunecat și neluminat.

Ne îndreptam cu îngerul spre locul unde era trupul meu și așa am ajuns la morga spitalului unde mi-am văzut corpul ... care zăcea mort.

Am intrat cu îngerul în morgă și m-am uitat la corpul meu fără viață și

îngerul mi-a dat voie să îl pipăi. Era țeapăn și rece.

Apoi, îngerul mi-a spus:

-Au trecut 3 zile de când l-ai părăsit în această călătorie.

Eu i-am spus atunci că trebuia deja să fiu înmormântată, și l-am întrebat de ce nu l-au înmormântat pînă acum și de ce l-au ținut așa de mult în morgă. La care îngerul mi-a spus:

-Pentru că am ordonat eu lucrul acesta și pentru că am avut împuternicire de la Domnul Isus, dar acum tu vei intra iar în corpul tău.

Eu voi lucra la capul tău ca să îți pun creierul la loc, voi închide cutia craniană și tu vei rămîne așa cum ai fost și-ți vei căpăta iar simțurile și cunoștința. Tu ai avut capul zdrobit și picioarele și șira spinării tale au fost rupte.

Apoi a continuat:

-Picioarele și mîinile ți le vor pune ei în ghips. Eu voi sta aici și te voi veghea pînă te vei însănătoși, iar cît privește coloana vertebrală și creierul, eu am să ma ocup de ele și am să le pun eu la loc.

Și atunci l-am întrebat pe înger:

-Bine, dar cînd vor vedea medicii, ce vor spune ...?

Și îngerul mi-a răspuns:

-Nu-i nimic. Nu este nimic căci trupul este înghețat. Cînd îmi voi pune mîinile peste el, acesta se va dezgheța.

Și într-adevăr, cînd îngerul a pus mîinile peste el, trupul înghețat a devenit moale.

În timpul acesta, eu am simțit că sînt absorbită de o putere uriașă înapoi în corp, și atunci am intrat din nou în el. Am simțit apoi la capul meu cele două mîini calde ale îngerului și atunci am devenit deodată iar conștientă și mi-am recăpătat din nou toate simțurile. În timpul acesta femeia de serviciu a spitalului a intrat în morgă, și cînd am văzut-o i-am zis:

-Nu aveți ceva să-mi dați să mă învelesc, căci îmi este tare frig aici pe masa asta rece pe care m-ați pus.

Femeia de serviciu, parcă înebunită de ceea ce-a văzut, a trîntit ușa de la morgă fugind și strigînd cît o ținea guara:

-Au înviat morții, au înviat morții!

A venit imediat medicul șef, care se temeau și el să se apropie, dar cînd a intrat în morgă m-am apropiat de el și l-am întrebat:

- De ce vă temeți, ce s-a întîmplat? la care el vizibil tulburat și marcat de ceea ce vedea acum în fața ochilor săi, îmi spune:

-Capul tău era zdrobit și creierul tău ieșit afară din craniu. Acum este la

loc și, tu poți să vorbești și să vezi totul clar...?!

Atunci i-am spus doctorului și celor care erau acolo de față:

-Am să vă povestesc totul, nu vă fie frică, numai puneți-mi mîinile și picioarele la loc în ghips ca să mi se vindece mai repede, căci îngerul stă aici cu mine.

Eu îl vedeam pe înger, dar ei nu îl puteau vedea.

Atunci, încă speriați, m-au scos afară din morgă, dar femeia de serviciu tot nu avea curajul să se apropie și striga în gura mare că diavolul a făcut minuni. Și eu i-am spus atunci:

-De ce îi dai cinste diavolului, căci Dumnezeu este cel care a făcut minunea?

Dar în necredința ei, biata de ea nu mai știa ce să creadă și striga într-una pe coridoarele spitalului că diavolul a făcut minuni.

Mi-au pus mîinile și picioarele în ghips care apoi s-au vindecat, și îngerul stătea lîngă mine în fiecare seară și-l vedeam, dar cei din jurul meu nu-l puteau vedea. Seara cînd mă rugam, el apărea lîngă patul meu și îmi spunea cu blîndețe și dragoste:

-Dormi în pace. Și în dimineața următoare cînd mă sculam mă simțeam mai bine. Cu fiecare zi ce trecea, îmi reveneam și mă refăceam tot mai mult și la scurtă vreme mi-au dat drumul acasă. Cînd medicii de la spital i-au dat soțului meu vestea că voi fi externată, lui nu îi venea să creadă.

Am părăsit spitalul la scurt timp și m-am întors acasă, dar aici spre surprinderea mea am găsit multă durere și jale. Soțul meu cumpărase și pregătise deja sicriul pentru înmormîntarea mea, la cimitir groapa era săpată, colacii pentru pomană au fost cumpărați, iar familia și rudele erau pregătite pentru a merge la înmormîntarea mea. Am văzut și hainele din garderoba mea pe care ei le-au pregătit deja pe toate pentru a le da pe la săraci.

Cînd am ajuns acasă, vă puteți închipui ce șoc mare a fost pentru toți.

Le-am povestit la toți experiența călătoriei mele în afara trupului, pe unde am fost, ce am văzut și tot ce mi s-a spus că trebuie să spun.

Le-am spus în detalii tot ce am văzut, am auzit și am simțit în cele două împărății în care am fost dusă în aceste 3 zile.

Soțului meu i-a venit cu greu să creadă toate acestea, și deși locuiam și trăiam alături de el zi de zi în aceiași casă, el mă întreba mereu:

- Tatiana, ești tu cu adevărat...? Nu ești o altă femeie care seamănă cu soția mea și pe care doctorii au trimis-o în locul ei...? Doar eu am fost la spital și te-am văzut cu capul zdrobit moartă și înghețată în morgă.

Tu nu ai nici o tăietură pe cap și nici o urmă de accident acum. Capul tău este întreg și coloana ta vertebrală ruptă este acum dreaptă, cum așa?

Și i-am povestit iar soțului meu totul, cu lux de amănute, dar chiar și după un an de zile de la acest eveniment, lui tot nu îi venea să creadă că eu sînt soția lui adevărată, pînă cînd într-o noapte, Dumnezeu i-a arătat în vis că tot ceea ce i-am spus eu era adevărat, și de atunci încolo el nu s-a mai îndoit.

S-a convins apoi și mai mult și și-a dat seama de adevăr cînd am început să scriu despre această experiență și să trimit mii și mii de scrisori în toată fosta Uniune Sovietică și prin toată lumea. Am reușit să le traduc în mai multe limbi și am făcut și casete pe care le-am trimis peste tot ca să îi avertizez de toate aceste lucruri pe creștini, dar și pe cei care îl caută sincer pe Dumnezeu, după cum mi-a cerut Domnul Isus.

Domnul Isus transmite acest mesaj în special creștinilor și le spune pe această cale să nu își asume lor binecuvîntările lui Dumnezeu și să nu folosească aceste binecuvîntări pentru propriul lor interes sau beneficiu, pentru că nici cel puțin trupul lor nu le aparține. Acesta este templul Duhului Sfînt care trebuie prin tot ce spune și face să îl glorifice pe Tatăl și pe Fiul.

Domnul Isus spune creștinilor să ducă o viață sfîntă și curată, să cîntărească tot ceea ce fac și vorbesc, pentru că nu este de ajuns ca ei să frecventeze o biserică. Ei trebuie să postească și să se roage mai mult, dar în același timp au nevoie și de fapte prin care Dumnezeu să fie cu adevărat glorificat și lăudat.

Încredințați-vă mai mult postului și rugăciunii, și nu faceți lucruri sau fapte prin care voi să primiți laudele sau recunoștința de la cei din jur, ci faceți aceste fapte astfel ca toată lauda, cinstea și gloria să fie aduse celor în drept să le primească, adică Tatălui Ceresc și Domnului Isus.

Domnul Isus mi-a mai arătat că mulți creștini lucrează pe pămînt doar pentru ca ei să fie înălțați și onorați. Ei vor să fie apreciați și ridicați în slavă pămîntească și cei din jur să îi cinstească, dar Dumnezeu spune:

"Eu vreau ca slava să mi-o dea toată Mie. Le-am dat binecuvîntări. Ei sînt robi fără drepturi. Eu I-am răscumpărat prin Fiul Meu. Nici trupul lor nu le aparține și nici sufletul și duhul."

De aceea, iubiți frați și surori și toți cei care veți citi aceste rînduri, administrați cu înțelepciune tot ce v-a dat Dumnezeu.

Nu veniți la El cu mîna goală, căci nu frecventarea unei biserici vă salvează sufletul. Este adevărat că și aceasta trebuie să faceți, dar veniți

la El cu snopi, veniți la El cu roade, veniți la El cu toată credința ce o aveți în voi și transmiteți și la alții din credința voastră, cinstindu-i în felul acesta pe Tatăl și pe Fiul.

Dați ce este mai scump pentru Domnul și în numele Domnului. El a părăsit Împărăția de Sus, din care am văzut și eu o părătică, și a venit aici jos pe pămînt, printre noi și pentru noi, ca să își dea viața pentru răscumpărarea noastră.

Ce putea să facă mai mult? Ce dovadă mai mare a dragostei Sale ne putea oferi?

Este cumplit să te întîlnești odată cu Domnul Isus și apoi să fii întors de la poarta Împărăției Sale.

De aceea în Numele Lui Cel Sfînt și Preaînalt, Domn al Gloriei Eterne, vă rog la încheiere, administrați cu înțelepciune și cu dragoste tot ce aveți și tot ce faceți. Faceți voia Lui în toate căile voastre. Nu căutați la foloasele voastre proprii ci căutați la folosul altora. Căutînd la folosul altora, le dați și lor șansa să poată ajunge și ei la Dumnezeu în Împărăția de Sus.

Dumnezeu să vă binecuvînteze și să ne salveze pe toți pentru a ne putea întîlni fericiți la sfîrșitul acestei călătorii pămîntești, acolo Sus în minunata Lui Împărăție. Dăruiți și la alții mesajul acesta minunat al Său.

Amin

Sfîrșit